

pobegnil dne 11. septembra iz zaporov v Ljubljani. Dne 10. septembra v noči so ga na njegovem domu obkolili orožniki in pozvali na prostovoljno predajo. Anžur je hotel pobegniti. Zadel ga je smrtna krogla iz žandarske puške. Anžur je imel tri pomagače, ki so bili v Ljubljani obsojeni dne 21. novembra. Gre za: Stanka Kunstelj, 22letnega brezposelnega delavca, ki je stražil pri vlomih zunaj in je dobil 1 leto in 2 meseca strogega zapor; Karla Kokalj, 25letnega brezposelnega delavca iz kamniške okolice, ki je bil obsojen na 2 leti in 6 mesecev robije; ter za Luka Špruk, ključavničarja iz Redice, ki bo sedel 10 mesecev v strogem zaporu.

Zaslužena kazen. Stanko Zupanc iz Zaloga pri Kamniku je vlomil letos septembra v Spodnjem Brniku in kmalu za tem v Vrhpoljah. Odnesele je na obeh krajih dragocenosti ter gotovine za Din 2300. Dne 20. novembra je bil obsojen v Ljubljani radi dvakratnega vloma na 2 leti ječe.

Obsodba radi umora očeta. Dne 27. 9. t. l. se je odigrala v Seču pri Čermošnjicah na Kočevskem pri Zabkarjevih nad vse žalostna družinska žaloigra. Stari Zabkar je bil nasilnež, ki se je vedno zaganjal v svojo ženo, ki je bila prava mučenica vsled moževih surovosti in tolikokrat dejanskih napadov. Sin France je bil na materini strani in se je večkrat zavzel za ubogo revo napram očetu. Zgoraj omenjenega dne pa je sin očeta ustrelil in je stal pred novomeškimi sodniki radi očetomora dne 20. novembra. Sodišče je upoštevalo kot olajšavo sinovo miroljubnost, neoporečnost in očetovo nasilje in ga je obsodilo na devet let ječe.

*

Slovenska Krajina.

Prošnja. »Novine« so z dne 18. t. m. na prvi strani prinesle prošnjo na g. finančnega direktorja v Ljubljani. Prošnja je popolnoma upravičena in davkoplačevalci, ki so jo objavili v »Novinah«, prosijo samo ureditev davčnega vprašanja. Naša

krajina je spadala preje pod madžarsko upravo, katere davčni predpisi so bili drugačni kakor v Avstriji. Pri odpisu davka so nastale vidne pomote. Vsekakor bo treba te pomote končno veljavno rešiti v zadovoljstvo davkoplačevalcev. Nujno je, da se uredi kataster za celo Slov. krajino. Res; najprimernejša rešitev te važne in pereče zadeve bi bila pač pobiranje davkov po obč. uradih, kakor je bilo to preje v navadi. Vsak davkoplačevalec naj bi dobil davčno knjižico, kjer bi bilo razvidno, koliko davka ima vsak davkoplačevalec predpisane letno. Na ta način bi se davčni upravi v Lendavi in v Soboti vidno razbremenili in bi se preiskale napake na licu mesta. Tak način pobiranja davkov bi bil cenejši, poleg tega bi pa davčne uprave imele mir pred navalom davkoplačevalcev na davčne uprave. Prošnja ni naperjena proti davčnim upravam v Lendavi in v Soboti, niti proti katastrski upravi v Soboti, temveč se samo predločuje kot prošnja na g. fin. direktorja.

Sobota. 18. t. m. se je vršila v Martinišču proslava desetletnice obstoja tega važnega dijaškega konvikta, ki ga vodijo gg. salezijanci. Spored proslave je bil pester. Pred slovesno službo božjo se je vršila blagoslovitev nove podobe sv. Martina v povečani zavodovi kapeli. Slovesno službo božjo je opravil mil. g. kanonik Szlepecz Ivan, soboški dekan. Popoldne ob treh se je vršil shod za salezijansko sotrudištvo in Mašne zveze Marije Pomocnice. Akademija je odpadla zaradi žalovanja za blagopokojnim kraljem.

Sobota. Za uradnika X. položajne skupine kot kanclist pri tukajšnjem sreskem sodišču je imenovan dosedanj zvanienik g. Marič Alojzij, naš domačin. Čestitamo!

Beltinci. Mnogo naših mladih ljudi je odšlo zadnja leta v Francijo, kjer se mučijo in delajo, samo da bi si zaslužili in prihranili kak dinar. Je pač težka pot to romanje v tujino, toda zaslužek je zaslužek, četudi so žalostni ob odhodu od doma. Zato nas je novica, ki je prispela iz Francije, globoko potrla. Umrla je namreč v Franciji pridna deklina Rozika Tivadar; komaj spomladi se je odpeljala na delo v tujino in že jo je pokosila nemila smrt. Naj ji bo lahka zemlja v daljni Franciji!

Lendava. 19. t. m. se je vršil pri nas živinski in kramarski sejem. Prignane je bilo srednje število živine in še te se je malo prodalo. Kramarji tudi niso mnogo tržili.

Vel. Polana. Kdor še ni videl velikega blata, naj pride k nam, pa ne v čevljih, temveč imeti mora

Gospod, ostani pri nas!

Molitvenik za slabovidno z velikimi črkami smo na novo prejeli in ga posebno sedaj za zimski čas vsem priporočamo! Spisal ga je monsignor Janez Ev. Vreže. Lepo vezan v zlato obrezo stane 22 Din. Dobite ga v Tiskarni sv. Cirila x. Mariboru.

visoke škornje. Nekaj neznosnega je pa na cesti proti Žižkom. Kaj če bi se pristojni činitelji malo pobrigali za te ceste?!

Hotiza. Kakor smo zvedeli, bo začasno ostal pri nas gospod Berden Jožef. Hvaležni smo gospodu, da nas ni zapustil, kajti potem bi najbrž zopet ostali brez duhovnika. Le dobro se počutite med nami.

Bogojina. Dne 16. t. m. se je vršil pri naš živinski in kramarski sejem. Skupilo se je malo. Kmetje pač nimajo denarja in kupcev za živino skoraj ni bilo.

Črensovci. V naši fari je že več kot 100 naročnikov »Slovenskega gospodarja«, torej smo prekoračili število 100 pred novim letom, češar nihče ni pričakoval. List ljudem zelo uga-ja in zato se oglašajo novi naročniki, tudi za delavce v Franciji ga naročajo. Stane na leto za Francijo 64 Din. Prosimo naročnike, da pokažejo list tudi tistim, ki ga še ne poznajo. Agitirajte pri znancih in sosedih, da bo število naročnikov še večje. Naravnost versko dolžnost pa imate, da priporočate list tistim, ki imajo kak liberalen časopis. Dosedaj je največ naročnikov v vasi Črensovci, tekmuje va-si med seboj, da hoste Črensovce prekosili. Pa tudi v drugih farah vsi na delo za dober krščanski časopis! — Pri nas je umrl v starosti 64 let Cigan Ivan, blaga duša, ki je trpel silne bolečine vsled žledodnega raka. Kot dober katoličan je bil med boleznijo večkrat previden s tolažili sv. vere. Ob ogromni udeležbi vernikov smo ga v nedeljo položili k večnemu počitku. Naj počiva v miru! — Opozarjamo tiste, ki imate koga v Franciji, da jih ob odhodu domov opozorite, naj bodo previdni z denarjem, ki ga nešajo domov. Zgodilo se je namreč, da se je k nekemu vračajo-čemu se našem delavcu vsilil neki tujec, ki je franke zamenjal z dolarji, kateri pa so bili ponarejeni.

Pomembna redkost.

Angleško mesto Canterbury ima 24.000 prebivalcev. Odličnost tega mesta obstoji v tem, da ne beleži celih 40 let nobenega umora.

Iz statistike o radijo-aparatih.

Po uradni ugotovitvi je sedaj na celnem svetu v obratu 43 milijonov radijo-aparátov. Od teh odpade na Evropo 18,6 mil., skoro isto število 18,5 mil. na Združene ameriške države.

100letnica odkritja Kanade.

Letos v jeseni je preteklo 400 let, odkar je stopil prvi belokožec na tla Kanade v sev. Ameriki. Bil je francoski raziskovalec Jakob Cartier, ki se je

Januš Golec:

Lov na zaklade.

Ljudska povest po zapiskih rajnega prijatelja.

Dalje.

Na obrežje Querquevilla pri Cherbourgu na Francoskem je morje naplavilo truplo 8 m dolge živali, ki je vzbudila velikansko začudenje in obnovila strastne razprave nedavnega časa o možnosti in nemožnosti predpotopnih pošasti. Profesor pariške naravoslovne fakultete Corbière, ki je truplo preiskal, je sicer izjavil, da pripada žival bržkone zelo redkemu plemenu kitov, ki ga je pa vendar še dobiti v severnih predelih Atlantika, a tudi on ne zna pojasniti mnogih točk, ki že na zunaj ločijo to žival od kitov.

Trup živali je modro-sive barve in pokrit s črnim, valovitim puhom, na straneh sta dve plavuti in ena na hrbtu, vrat je prilično 1 m dolg in razmeroma tanek, a na njem sedi precej majhna glava, ki je podobna kamelji glavi z ostrimi zobmi. Takšnega »kita« svet še ni videl, pač pa so prav očitne podobnosti med to živaljo in lochneško pošastjo, kakor so jo opisovali očividci in ki ji priznana znanost tudi ni hotela za nobeno ceno priznati obstoja in niti ne možnosti, da gre — čeprav ne za predpotopnega orjaka, pa vsaj

20

za živalsko vrsto, ki je znanost doslej pač še ni utegnila upredeliti.

Z najdbo čudne naplavine na querqueville-ski obali pa je del srditega spora za lochneško pošast menda končno veljavno rešen in sicer rešen v prilog ljudi, med njimi glasovitih učenjakov, ki so bili prepričani, da gre za neko novo, doslej neznano vrsto živali, ki so kolikor toliko v sorodu s pradavnimi orjaki. Obenem pa podaja ta najdba prvi stvarni dokaz za obstoj slovite »morske kače«, ki jo je šolska znanost toliko časa zavračala v kraljestvo bajk.

Bilo bi vendarle čudno, da bi bile pošasti, o katerih nam govore nešteta poročila očividcev iz vseh časov, samo plod lažnive domišljije. Saj so bili med očividci vendar tudi možje, ki niso imeli nobene koristi od tega, da bi se lagali, in ki so bili tudi dovolj hladnih možganov in bistrih oči, da bi ne postali kar tako žrtve utvar. Tudi o lochneški pošasti so trdili, da je samo plod domišljije kakšne stotine kratkovidnih in lahkovernih turistov, a ko jo je posnela, čeprav od daleč, tudi fotografska plošča, so morali njen obstoj vendarle priznati. Tedaj je zavladal izgovor, da gre pač za kakšno žival znane vrste, za kakšnega orjaškega mroža ali kaj podobnega.

Skoraj je bilo videti, da se bo ta razlaga obdržala, čeprav večni neverni Tomaži tudi niso